

Petrus erklärt das Werk des Neuen Testaments

¹Es hörten aber die Apostel und Brüder, die in Judäa waren, dass auch die Heiden Gottes Wort angenommen hatten.²Und als Petrus hinaufkam nach Jerusalem, gerieten die von den Juden mit ihm in einen Streit³und sprachen: Du bist eingekehrt bei Männern, die unbeschnitten sind, und hast mit ihnen gegessen.⁴Petrus aber fing an und erzählte es ihnen der Reihe nach und sprach:⁵Ich war in der Stadt Joppe im Gebet und geriet in Verzückung und sah ein Gesicht, nämlich etwas wie ein großes leinenes Tuch mit vier Zipfeln herabkommen. Das wurde niedergelassen vom Himmel und kam bis zu mir.⁶Darin erblickte ich und bemerkte und sah vierfüßige Tiere der Erde und wilde Tiere und kriechende Tiere und Vögel des Himmels.⁷Ich hörte aber auch eine Stimme, die sprach zu mir: Steh auf, Petrus, schlachte und iss!⁸Ich aber sprach: O nein, HERR; denn es ist nie etwas Gemeines oder Unreines in meinen Mund gegangen.⁹Aber die Stimme antwortete mir zum zweiten Mal vom Himmel: Was Gott gereinigt hat, das mache du nicht unrein.¹⁰Das geschah aber dreimal; und alles wurde wieder in den Himmel hinaufgezogen.¹¹Und siehe sogleich standen drei Männer vor dem Haus, in dem ich war, gesandt von Cäsarea zu mir.¹²Der Geist aber sprach zu mir, ich sollte mit ihnen gehen und nicht zweifeln. Es kamen aber mit mir diese sechs Brüder, und wir gingen in das Haus des Mannes.¹³Und er verkündigte uns, wie er einen Engel in seinem Haus stehen

گزارش پطرس به کلیسای اورشلیم

¹پس رسولان و برادرانی که در یهوئیه بودند، شنیدند که امت‌ها نیز کلام خدا را پذیرفته‌اند.²و چون پطرس به اورشلیم آمد، اهل ختنه با وی معارضه کرده،³گفتند: که با مردم نامختون برآمده، با ایشان غذا خوردی.⁴پطرس از اوّل مفضلاً بدیشان بیان کرده، گفت:⁵من در شهر یافا دعا می‌کردم که ناگاه در عالم رؤیا طرفی را دیدم که نازل می‌شود مثل چادری بزرگ به چهار گوشه از آسمان آویخته که بر من می‌رسد.⁶چون بر آن نیک نگریسته، تأمل کردم، دوابّ زمین و وحوش و حشرات و مرغان هوا را دیدم.⁷و آوازی را شنیدم که به من می‌گوید: ای پطرس، برخاسته، ذبح کن و بخور.⁸گفتم: حاشا، خداوندا، زیرا هرگز چیزی حرام یا ناپاک به دهانم نرفته است.⁹بار دیگر خطاب از آسمان در رسید که: آنچه خدا پاک نموده، تو حرام مخوان.¹⁰این سه کَرّت واقع شد که همه باز به سوی آسمان بالا برده شد.¹¹و اینک، در همان ساعت سه مرد از قیصریه نزد من فرستاده شده، به خانه‌ای که در آن بودم، رسیدند.¹²و روح مرا گفت که، با ایشان بدون شک برو. و این شش برادر نیز همراه من آمدند تا به خانه آن شخص داخل شدیم.¹³و ما را آگاهانید که چطور فرشته‌ای را در خانه خود دید که ایستاده به وی گفت: کسان به یافا بفرست و شمعون معروف به پطرس را بطلب،¹⁴که با تو سخنانی خواهد گفت، که بدانها تو و تمامی اهل خانه تو نجات خواهید یافت.¹⁵و چون شروع به سخن گفتن می‌کردم، روح‌القدس بر ایشان نازل شد، همچنانکه نخست بر ما.¹⁶آنگاه بخاطر آوردم سخن خداوند را که گفت: یحیی به آب تعمید داد، لیکن شما به روح‌القدس تعمید خواهید یافت.¹⁷پس چون خدا همان عطا را بدیشان بخشید، چنانکه به ما محض ایمان آوردن به عیسی مسیح خداوند، پس من که باشم که؟ بتوانم خدا را ممانعت نمایم؟¹⁸چون این را شنیدند، ساکت شدند و خدا را تمجیدکنان گفتند: فی‌الحقیقت، خدا به امت‌ها نیز توبه حیات بخش را عطا کرده است.

کلیسای انطاکیه

¹⁹و اما آنانی که به سبب ادبیتی که در مقدمه استیفان

برپا شد متفرّق شدند، تا فینقیّا و قپرس و آنطاکیّه می‌گشتند و به هیچ‌کس به غیر از یهود و بس کلام را نگفتند.²⁰ لیکن بعضی از ایشان که از اهل قپرس و قیروان بودند، چون به آنطاکیّه رسیدند با یونانیان نیز تکلم کردند و به خداوند عیسی بشارت می‌دادند،²¹ و دست خداوند با ایشان می‌بود و جمعی کثیر ایمان آورده، به سوی خداوند بازگشت کردند.

²² اما چون خبر ایشان به سمع کلیسای اورشلیم رسید، برنابا را به آنطاکیّه فرستادند²³ و چون رسید و فیض خدا را دید، شادخاطر شده، همه را نصیحت نمود که از تصمیم قلب به خداوند بپیوندند.²⁴ زیرا که مردی صالح و پر از روح‌القدس و ایمان بود و گروهی بسیار به خداوند ایمان آوردند.

²⁵ و برنابا به طرسوس برای طلب شاؤل رفت و چون او را یافت به آنطاکیّه آورد.²⁶ و ایشان سالی تمام در کلیسا جمع می‌شدند و خلقی بسیار را تعلیم می‌دادند و شاگردان نخست در انطاکیه به مسیحی مسمّی شدند.

²⁷ و در آن ایّام انبیایی چند از اورشلیم به آنطاکیّه آمدند،²⁸ که یکی از ایشان اغابوس نام برخاسته، به روح اشاره کرد که قحطی شدید در تمامی ربع مسکون خواهد شد و آن در ایام کلودیوس قیصر پدید آمد.²⁹ و شاگردان مصمّم آن شدند که هر یک برحسب مقدور خود، اعانتی برای برادران ساکنِ یهودیه بفرستند.³⁰ پس چنین کردند و آن را به دست برنابا و شاؤل نزد کشیشان روانه نمودند.

gesehen habe, der zu ihm sprach: Sende Männer nach Joppe und lass holen Simon, mit dem Beinamen Petrus;¹⁴ der wird dir Worte sagen, durch die du selig wirst und dein ganzes Haus.¹⁵ Als ich aber anfang zu reden, fiel der Heilige Geist auf sie genauso wie auf uns am Anfang.¹⁶ Da dachte ich an das Wort des HERRN, als er sagte: "Johannes hat mit Wasser getauft; ihr aber sollt mit dem Heiligen Geist getauft werden."¹⁷ Wenn nun Gott ihnen die gleiche Gabe gegeben hat wie auch uns, durch den Glauben an den HERRN Jesus Christus: wer war ich, dass ich Gott wehren konnte?¹⁸ Als sie das hörten schwiegen sie still und lobten Gott und sprachen: Also hat Gott auch den Heiden die Buße gegeben zum Leben!

Die ersten Christen in Antiochia

¹⁹ Die aber zerstreut waren wegen der Bedrängnis, die sich um Stephanus erhob, gingen umher bis nach Phönizien und Zypern und Antiochien und redeten das Wort zu niemand als allein zu den Juden.²⁰ Es waren aber einige unter ihnen, Männer von Zypern und Kyrene, die kamen nach Antiochien und redeten auch zu den Griechen und predigten das Evangelium vom HERRN Jesus.²¹ Und die Hand des HERRN war mit ihnen, und eine große Zahl wurde gläubig und bekehrte sich zum HERRN.

²² Es kam aber die Nachricht von ihnen vor die Ohren der Gemeinde in Jerusalem; und sie sandten Barnabas, dass er hinginge bis nach Antiochien.²³ Dieser, als er hingekommen war und die Gnade Gottes sah, wurde froh und ermahnte sie alle, dass sie mit festem Herzen an dem

HERRN bleiben sollten.²⁴ Denn er war ein frommer Mann, voll Heiligen Geistes und Glaubens. Und es wurde ein großes Volk dem HERRN hinzugetan.

²⁵Barnabas aber zog aus nach Tarsus, um Saulus aufzusuchen;²⁶ und als er ihn fand, brachte er ihn nach Antiochien. Und sie blieben bei der Gemeinde ein ganzes Jahr und lehrten eine große Menge; daher wurden die Jünger in Antiochien zuerst Christen genannt.

²⁷In diesen Tagen kamen Propheten von Jerusalem herab nach Antiochien.²⁸ Und einer unter ihnen mit Namen Agabus stand auf und deutete durch den Geist eine große Hungersnot voraus, die kommen sollte über den ganzen Erdkreis; welche geschah unter dem Kaiser Klaudius.²⁹ Aber unter den Jüngern beschloss ein jeder, nach dem was er vermochte, den Brüdern, die in Judäa wohnten, etwas zur Versorgung zu senden;³⁰ Dies taten sie dann auch, und schickten es zu den Ältesten durch die Hand von Barnabas und Saulus.